

عنوان مقاله:

تحلیلی بر نابرابری های اجتماعی و عدالت فضایی در شهر

محل انتشار:

هفتمین کنگره انجمن ژئوپلیتیک ایران (جغرافیای سیاسی شهر) (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محمدضیاء نقدی - کارشناس ارشد جغرافیای سیاسی

خلاصه مقاله:

نا برابری اجتماعی و عدالت فضایی را می توان در توزیع نا برابر امکانات فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و فرصت هادر فضا جستجو کرد. این نا برابری ها؟، شهر ها را به نقاط محروم و برخوردار تقسیم نموده که موجب انباشت سرمایه در نقاط برخوردار گردیده و نا برابری های اجتماعی را تشدید می نماید. در این راستا عدم استفاده بهینه از فضا و امکانات فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی، امکان بروز فقر، بیکاری و مهاجرت را به داخل شهرهای بزرگافزایش داده و پیشرفت را در نقاط محروم شهر متوقف می سازد. نقاط مرفه نشین را قوی تر و امکانات را درجوه مختلف آن تشدید می نماید. در این مقاله ضمن تبیین نا برابری های اجتماعی و عدالت فضایی در شهر بهاین سوال پاسخ داده خواهد شد که چرا وجود نا برابری های اجتماعی و عدالت فضایی منجر به طبقات محروم و برخوردار در سطح یک شهر خواهد شد. به نظر می رسد که طرح این سوال مسوولان یک شهر، اعم از شورایشهر، شهرداری و فرمانداری را متوجه این تغییرات و لزوم رعایت عدالت فضایی که خود به تغییر و توسعه پایدارسوق می دهد رهنمون خواهد کرد. نظر به اینکه ملاحظات انسانی و عدالت فضایی ایجاب می نماید که همهنقاط شهر از امکانات و خدمات عمومی به طور یکسان برخوردار باشند. آنچه مهم است این که، همه مناطق بهطور یکسان از این امکانات برخوردار نشده اند.

کلمات کلیدی:

نابرابری های اجتماعی، عدالت فضایی، شهر، فرصت ها، طبقات محروم و مرفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371231>

